

Sygn. akt XVII AmC 110/05

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2006r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: ref. staż. Paweł Kępiński

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2006r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Poznaniu
przeciwko „Polkomtel” S.A. w Warszawie
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

I. Uznaje za niedozwolone i zakazuje stosowania przez pozwanego „Polkomtel” S.A. w Warszawie w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści:

a) „W przypadku usunięcia blokady aparatu telefonicznego z pominięciem zasad określonych w § 7 pkt.2 Użytkownik MIXPLUS traci prawo do bezpłatnej obsługi serwisowej aparatu telefonicznego w ramach (...) uprawnień z tytułu niezgodności z umową”.

b) „W przypadku usunięcia blokady aparatu telefonicznego z pominięciem zasad określonych w § 6 pkt.2 Abonent traci prawo do bezpłatnej obsługi serwisowej aparatu telefonicznego w ramach (...) uprawnień z tytułu niezgodności z umową”.

II. Wpis tymczasowy uznaje za ostateczny i nakazuje pobranie kasie Sądu Okręgowego w Warszawie od „Polkomtel” S.A. w Warszawie kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem wpisu od pozwu, od którego uiszczenia powód był zwolniony.

III. Zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

SSO Bogdan Gierzyński

UZASADNIENIE

Powód – Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Poznaniu w dniu 11 lipca 2005 roku wniósł pozew, w którym domagał się uznania, za niedozwolone i zakazania wykorzystywania w obrocie z konsumentami przez pozwanego – „Polkomtel” S.A. z siedzibą w Warszawie, następujących postanowień wzorców umowy:

1. Postanowienia zawartego w § 7 pkt 4 Regulaminu Promocji „Super mix 30 III” o treści: „W przypadku usunięcia blokady aparatu telefonicznego z pominięciem zasad określonych w § 7 pkt.2 Użytkownik MIXPLUS traci prawo do bezpłatnej obsługi serwisowej aparatu telefonicznego w ramach (...) uprawnień z tytułu niezgodności z umową” – jako niezgodnego z art. 385¹ § 1 k.c.
2. Postanowienia zawartego w § 6 pkt 4 Regulaminu Promocji „Nowe Taryfy w Plusie VII” o treści: „W przypadku usunięcia blokady aparatu telefonicznego z pominięciem zasad określonych w § 6 pkt.2 Abonent traci prawo do bezpłatnej obsługi serwisowej aparatu telefonicznego w ramach (...) uprawnień z tytułu niezgodności z umową” - jako niezgodnego z art. 385¹ § 1 k.c.

Ponadto powód wniósł o przeprowadzenie rozprawy także pod jego nieobecność oraz o przeprowadzenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu pozwu .

Swoje roszczenie powód oparł na fakcie, że pozwany będąc operatorem sieci telefonii komórkowej, w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej posłu-

guje się w obrocie z konsumentami wzorcami umownymi, które zawierają zakwestionowane postanowienia.

Powód stwierdził, że zakwestionowane przez niego postanowienia zawarte w regulaminach promocji są narzucane konsumentowi, który nie ma wpływu na ich treść.

W ocenie powoda, postanowienia te są sprzeczne z prawem, bowiem pozbawiają konsumenta jego uprawnień wynikających z ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego*. Powód stanął na stanowisku, że ponieważ zakwestionowane postanowienia są sprzeczne z prawem, z tego względu są one również sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interesy konsumenta.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność

Pozwany podniósł zarzut braku spełnienia przesłanek art. 385¹ § 1 zd. 1 k.c. poprzez błędne uznanie przez powoda, iż kwestionowane postanowienia wzorców umownych naruszają przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego* a tym samym są sprzeczne z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta.

Pozwany stanął na stanowisku, że zaskarżone postanowienia Regulaminów Promocji nie naruszają przepisu art. 11 w/w ustawy i odnoszą się do faktycznego zakresu uprawnień przysługujących konsumentowi z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową.

Pozwany podał, iż założenie w aparacie telefonicznym blokady SIM Lock oraz obowiązek jej nieusuwania przez okres obowiązywania warunków promo-

cyjnych, jest uzasadnione zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z tych względów, jak twierdzi powód, nieuprawnione usunięcie blokady SIM Lock przy użyciu nieautoryzowanego oprogramowania prowadzi do trwałych uszkodzeń oprogramowania aparatu telefonicznego, wpływających na jakość korzystania z świadczonych przez pozwanego usług. W przypadku realizacji uprawnień przez konsumenta z tytułu niezgodności towaru z umową, nie zostanie zatem spełniona przesłanka odpowiedzialności sprzedawcy w postaci istnienia niezgodności w chwili wydania towaru. Ewidentnym jest, jak twierdzi pozwany, iż zaistnienie niezgodności następuje po wydaniu towaru, tzn. na skutek usunięcia blokady karty SIM w sposób nieautoryzowany.

W ocenie pozwanego postanowienia Regulaminów Promocji nie wyłączają ani nie ograniczają uprawnień przysługujących konsumentom na podstawie ustawy *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego*. Zdaniem pozwanego postanowienia te wskazują jedynie informacyjnie, że w sytuacji zaistnienia niezgodności towaru z umową sprzedaży po dacie jego wydania, na skutek zawinionych przez konsumenta działań, ustawa nie przewiduje możliwości pociągnięcia sprzedawcy do odpowiedzialności, a zatem uprawnienia z tytułu niezgodności nie przysługują.

Ponadto, w opinii pozwanego, usunięcie blokady karty SIM wbrew postanowieniom Regulaminów Promocji powoduje, iż aparat telefoniczny traci jedną ze swoich podstawowych właściwości, jaką jest jego przeznaczenie do korzystania z usług telekomunikacyjnych w sieci pozwanego. Z tych względów, zdaniem pozwanego, aparat telefoniczny z usuniętą blokadą SIM Lock nie jest tym samym aparatem telefonicznym, który stanowił przedmiot umowy sprzedaży a zatem uprawnienia wynikające z w/w ustawy konsumentowi nie przysługują.

W ocenie pozwanego, zarzuty podniesione przez powoda nie zostały przez niego właściwie udowodnione, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c., natomiast

automatyczne przyjęcie przez niego, że każda sprzeczność z prawem skutkuje rażącym naruszeniem interesów chronionego jest nieuzasadnione.

Natomiast treść zaskarżonych postanowień, w opinii pozwanego, nie tylko nie narusza obowiązujących przepisów prawa, lecz wręcz czyni zadość obowiązkowi sprzedającego wynikającym z ustawy, do udzielenia jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji.

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Pozwany – „Polkomtel” S.A. z siedzibą w Warszawie, jako operator sieci telefonii komórkowej, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Jest bezspornym, że pozwany posługuje się w obrocie z konsumentami wzorcami umownymi, które zawierają zakwestionowane przez powoda postanowienia. Pozwany nie zarzucił niezgodności kwestionowanych klauzul z treścią stosowanych wzorców, dlatego okoliczności te należało uznać za udowodnione na podstawie art. 230 k.p.c.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Przedmiotowe postanowienia przewidują utratę prawa do bezpłatnej obsługi serwisowej aparatu telefonicznego w ramach uprawnień z tytułu niezgodności z umową, w przypadku, gdy użytkownik aparatu telefonicznego usunie blokadę karty SIM w aparacie telefonicznym poza Salonem Firmowym pozwanego.

Stosowany przez pozwanego wzorzec reguluje dwie umowy: o świadczenie usługi telefonicznej i sprzedaży aparatu telefonicznego. Kwestionowane przez powoda zapisy odnoszą się do umowy sprzedaży, którą regulują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego* (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.). Ustawa ta w bardzo istotny sposób modyfikuje dotychczas obowiązujące

zasady odnoszące się do sprzedaży konsumenckiej, bowiem wprowadza zapis, który wyłącza do niej stosowanie przepisów art. 556-581 k.c. (art. 1 ust. 4 ustawy). W miejsce występującej zatem w Kodeksie cywilnym instytucji rękojmi za wady rzeczy ustawa wprowadza instytucję odpowiedzialności sprzedawcy wobec kupującego za niezgodność towaru z umową.

Art. 4 w/w ustawy przewiduje, że sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową. W razie stwierdzenia przez kupującego niezgodności przed upływem 6 miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili jego wydania. Na tej podstawie kupujący – konsument, może żądać od sprzedawcy nieodpłatnej wymiany lub naprawy towaru niezgodnego z umową. Z kolei art. 11 tej ustawy stanowi, że nie można, w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, wyłączyć ani ograniczyć uprawnień wynikających z ustawy *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego*.

Stosownie do powyższego sprzedawca nie może w żadnym wypadku w umowie wyłączyć, czy też ograniczyć swojej odpowiedzialności względem konsumenta z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową.

Przechodząc do analizy zakwestionowanych przez powoda postanowień Sąd stanął na stanowisku, że bezsprzecznie wyłączają one uprawnienia konsumenta wynikające z w/w ustawy. Pozbawiają go bowiem prawa do bezpłatnej obsługi serwisowej w ramach uprawnień wynikających z tytułu niezgodności towaru z umową, w przypadku niezgodnego z postanowieniami regulaminów usunięcia blokady aparatu telefonicznego.

Zapisy te odnoszą się nie tylko do przypadków, gdy niesprawność aparatu telefonicznego jest następstwem nieautoryzowanej ingerencji w jego oprogramowanie (przez usunięcie blokady SIM Lock), ale do wszystkich przypadków uszkodzeń telefonu, w tym nie związanych z usunięciem zabezpieczenia karty SIM.

Sąd wprawdzie podziela argumenty pozwanego, że nieuprawnione usunięcie blokady karty SIM jest ingerencją w oprogramowanie telefonu, mogącą skutkować powstaniem trwałych uszkodzeń aparatu telefonicznego. Dlatego, gdy szkoda taka powstała w wyniku sprzecznego z umową usunięcia przez konsumenta zabezpieczenia SIM Lock w aparacie telefonicznym jest bezsporne, że nie będzie mógł on powoływać się na przysługujące mu uprawnienia z tytułu niezgodności towaru z umową.

Jednakże, w ocenie Sądu, usunięcie blokady karty SIM poza autoryzowanym Salonem Firmowym operatora nie zawsze będzie rodzić skutek w postaci uszkodzeń telefonu. Wada aparatu mogła bowiem istnieć już w momencie jego sprzedaży. W tej sytuacji zasadnym jest powołanie się przez konsumenta na niezgodność towaru z umową i dochodzenie z tego tytułu należnych świadczeń.

Faktyczne ograniczenie odpowiedzialności w stosowanych wzorcach, w ocenie Sądu, służy wymuszeniu wyłącznego korzystania z usług telekomunikacyjnych u pozwanego.

Ponadto, wprowadzenie do umów ogólnego postanowienia, zgodnie z którym samo usunięcie zabezpieczenia pozbawia klienta bezpłatnej obsługi serwisowej w ramach niezgodności towaru z umową powoduje, że pozwany wyłącza swoją odpowiedzialność w tym zakresie i może uchylać się od wykonywania obowiązków wynikających z art. 8 ustawy *o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego*.

W ocenie Sądu, takie uregulowanie wzajemnych praw i obowiązków w stosowanych wzorcach umownych, wyłączające uprawnienia konsumentów wynikające z w/w ustawy a tym samym pozbawiające ich dochodzenia z tego tytułu należnych świadczeń jest, w ocenie Sądu, rażącym naruszeniem dobrych obyczajów i interesów konsumentów. Postanowienie to, mające na celu wykorzystanie niewiedzy konsumentów o przysługujących im z w/w ustawy uprawnieniach, jest określone niekorzystnie i czyni ukształtowanie stosunku prawnego

pomiędzy pozwanym a konsumentem niezgodnie z zasadą równorzędności stron.

Z tych względów Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że kwestionowane postanowienia wzorców umownych stosowanych przez pozwanego w obrocie z konsumentami stanowią niedozwolone postanowienia umowne w rozumieniu 385¹ § 1 k.c. i zakazał ich stosowania na podstawie art. 479⁴² k.p.c.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 k.p.c.

Publikację prawomocnego wyroku na koszt pozwanego zarządzono na podstawie art. 479⁴⁴ k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński